

Chimarvamidium

Pradávné dwemerské příběhy

Část VI.

napsal Marobar Sul

o mnoha bitvách bylo konečně jasné, kdo ve válce zvítězí. Chimeři byli mistry magie i čepelí, ale proti obrněným praporům dwemerským, zakutým v nejlepších zbrojích, jaké jen dokázal Jnaggo vytvořit, měli jen malou šanci na vítězství. V zájmu zachování alespoň dojmů míru v zemi uzavřel vojevůdce Sthovin příměří s Karenithilem Barifem, zvaným Bestie. Výměnou za sporná území dal tehdy Sthovin Barifovi mocného golema, který měl chránit chimerské země před útoky severních barbarů.

Barif byl z daru nadšen a vrátil se s ním do tábora, kde na něj s úžasem zírali všichni jeho válečníci. Třpytící se golem zlatavé barvy vzhledově připomínal pyšného dwemerského šlechtice. Aby chimeři otestovali golemovu moc, poslali ho do středu arény a vrhali na něj magické blesky. Byl však tak pohyblivý, že ho zasáhlo jen několik málo magických výbojů. Dokázal se s nohama pevně postavenýma na zemi protáčet v pase a vyhýbat se většině útoků, aniž by ztratil rovnováhu. Následovala salva ohnivých koulí, před kterými golem snadno uhnul - ohýbal se v kolenou, aby se vyhnul ohni. Když už byl v několika případech zásah nevyhnutelný, vždy se postavil tak, aby čelil kouzlu hrudníkem a pasem, kde měl nejsilnější pancéřování.

Vojáci jásalí při pohledu na tak pohyblivé a mocné stvoření. Když ho budou mít v obraně, skrymštití barbaři už nenapadnou bez trestu ani jedinou vesnici. Pojmenovali golema Chimarvamidium, Chimerská naděje.

Barif nechal přivést golema do své komnaty, kde se shromáždil se všemi svými thány. Společně nadále Chimarvamidia zkoušeli: jeho sílu, rychlost a odolnost. Nedokázali na stroji najít sebemenší chybu.

Představte si, jak se budou nahatí barbaři tvářit, až na něj poprvé narazí při svých nájezdech, smál se jeden z thánů.

Jenom je škoda, že připomíná dwemera, a ne naše válečníky, brblal Karenithil Barif. "Je to tak odporné, když si pomyslím, že budou mít barbaři větší úctu k našim nepřátelům než k nám."

Myslím, že jsme ty mírové podmínky neměli nikdy přijmout, přidal se další muž, jeden z nejagresivnějších thánů. "Je ještě čas překvapit vojevůdce Sthovina útokem?"

Na útok není nikdy pozdě, řekl Barif. "Ale co jejich velcí obrnění válečníci?"

Zjistil jsem, začal Barifův šéf rozvědky, "že jeho vojáci vždy vstávají za úsvitu. Pokud udeříme hodinu před tím, překvapíme je nepřipravené ještě dřív, než si po ránu stačí odskočit do křoví, natož aby si natáhli ty své zbroje."

Pokud bychom zajali jejich zbrojírě Jnagga, poznali bychom i my tajemství jeho kovářského umění, řekl Barif. "Dobrá, tak ať je po vašem. Zaútočíme zítra, hodinu před úsvitem."

A bylo dohodnuto. Chimerská armáda pochodovala v noci a nad ránem vpadla do dwemerského tábora. Spoléhali se na to, že Chimarvamidium povede první vlnu útoku, ale golem měl poruchu a začal útočit na chimerské válečníky. Navíc byli dwemeři v plné zbroji, odpočatí a připravení na bitvu. Překvapení nevyšlo a nejdříve postavení chimerové včetně Bestie Karenithila Barifa byli zajati.

Jelikož byli příliš pyšní, než aby se sami zeptali, vysvětlil jim Sthovin sám od sebe, že byli před jejich útokem varováni magickým Voláním jednoho svého muže.

Kde byste vzali v našem táboře svého chlapa? protestoval Barif.

Chimarvamidium, stojící v pozoru po straně zajatých, si sundal hlavu. Uvnitř jeho kovového těla byl schovaný zbrojář Jnaggo.

Golema dokáže postavit i osmileté dwemerské děcko, vysvětloval. "Ale jen opravdu velký válečník a zbrojář se za něj dokáže i vydávat."

Poznámka vydavatele:

Toto je jeden z mála příběhů v této sbírce, který je opravdu možné vystopovat až k dwemerům. Slovosled příběhu je výrazně odlišný od starších verzí v aldmersčině, ale příběh jako takový zůstává. "Chimarvamidium" může být dwemerský "Nchmarthurnidamz." Tento výraz se několikrát objevuje v plánech dwemerských zbrojí i animunculi, ale jeho přesný význam zůstává utajen. Téměř jistě však nejde o "Chimerskou naději".

Dwemeři byli zřejmě první, kdo používal těžké zbroje. Je důležité poznamenat, že muž v těžké zbroji mohl mnohé chimery opravdu přesvědčit, že je strojem, přesně jak je to popsáno v příběhu. Povšimněte si také, jak chimerští válečníci reagovali. Když byl tento příběh vyprávěn poprvé, musely pro ně být zbroje pokrývající celé tělo vcelku nové a nevědění, zatímco dwemerské stroje jako golemové a setníci jim byly už tehdy běžně známy.

Ve vzácné chvíli akademické osvícenosti zachoval Marobar Sul několik částí originálního příběhu téměř nepozměněných, jako je třeba část originální aldmerské věty "Postavit golema dokáže dwemer věku osmi let, ale jen osm dwemerů se může golemem stát."

Dalším aspektem této legendy, který učenci jako já považují za zajímavý, je zmínka o "Volání". V této i dalších legendách je naznačováno, že všichni příslušníci dwemerské rasy měli k dispozici jakýsi druh tiché magické komunikace. Existují také záznamy o psijickém řádu, jehož členové údajně toto tajemství také ovládali. Žádné zdokumentované kouzlo "volání" nicméně neexistuje. Cyrodiilský historik Borgusilus Malier jako první navrhl právě tento fakt jako možné řešení záhady zmizení dwemerů. Vytvořil teorii, podle které v roce 668 prvního věku byly dwemerské enklávy svolány dohromady jedním ze svých mocných čarodějů filosofů (v některých dokumentech označovaného jménem "Kagrnak") na velikou cestu tak obrovské důležitosti, že všichni dwemeři opustili svá města a země, aby se jako celá kultura vydali do vzdálených krajů.